

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Foresta-Fort”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Foresta-Fort” împotriva Primăriei or. Durlleşti, Consiliului local Durlleşti privind obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-369/24
NR. PIGD 2-22022600-01-3ra-26042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. L. Holevițcaia,
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

8 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Alexandru Bot în interesele SRL „Foresta-Fort”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 februarie 2022, SRL „Foresta-Fort” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durlești, Consiliului local Durlești prin care a solicitat obligarea Primăriei or. Durlești și Consiliului or. Durlești la atribuirea și transmiterea în folosința reclamantei SRL „Foresta-Fort” a unui teren în mărime de 41,53 ari pentru auto parcare, decisă în baza Deciziei Consiliului or. Durlești nr.5/4-10 din 29.05.1996, cu încheierea contractului de locațiune corespunzător; obligarea Primăriei or. Durlești și Consiliului or. Durlești la plata în beneficiul SRL „Foresta-Fort” a tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că prin Decizia Consiliului or. Durlești nr.5/4-10 din 29.05.1996 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ firmei „Foresta”, reclamantei i-au fost atribuite în locațiune 2 terenuri în mărime de 41,53 ari și 10,37 ari, pentru organizarea activității de parcare auto și, respectiv, cafenea-bar.

3. A menționat că, respectiva decizie a fost executată parțial, doar în sensul atribuirii terenului de 10,37 ari, destinat activității de agrement (cafenea-bar), fiind transmis în posesia reclamantei terenul cu nr. cadastral 0121119.070, amplasat în mun. Chișinău, or. Durlești, str.Ștefan-Vodă 2/A. În ceea ce privește terenul de 41,53 ari, acesta nu a fost transmis companiei reclamante, decizia Primăriei în această parte fiind până în prezent neexecutată.

4. Reclamanta a notat că, în corespundere cu art. 208 alin. (4) Cod administrativ, la 15.12.2021 SRL „Foresta-Fort” a depus în adresa pârâților o cerere prin care a solicitat atribuirea în locațiune a terenului de 41,53 ari, pentru realizarea activității de parcare auto. Respectiva cerere a fost recepționată de destinatari la data de 16.12.2021, fiind totalmente ignorată atât de Consiliul or. Durlești, cât și de către Primăria or. Durlești.

5. A conchis că, prin inacțiunea autorităților locale ale or. Durlești, compania SRL „Foresta-Fort” este privată atât de dreptul de a folosi un bun, cât și de posibilitatea de a exercita o activitate comercială de parcare auto.

6. În sensul Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, reclamanta a reținut că prin noțiunea de bun se înțelege atât „bunurile actuale” sau active, inclusiv creanțe, în privința cărora reclamantul poate susține că are cel puțin o „așteptare legitimă” de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate. Practica CEDO, în acest sens, se rezumă la o singură concluzie: pentru ca un „bun” constând într-o „așteptare legitimă” să fie recunoscut, reclamantul trebuie să dispună de un drept care să poată fi recunoscut și care ar trebui să constituie cu adevărat un drept patrimonial substanțial suficient stabilit în temeiul dreptului național. Or, conform art. 455 alin. (1) Codul civil, bunurile sunt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective, precum și drepturile patrimoniale.

7. În partea aspectelor procedurale ale cererii, reclamanta a evidențiat aplicabilitatea art. 209 alin. (3) Cod administrativ, care reglementează că, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 19 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Foresta-Fort” împotriva Primăriei or. Durllești, Consiliului local Durllești privind obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 19 mai 2023, SRL „Foresta-Fort” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 30 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea de apel declarată de SRL „Foresta-Fort”, cu menținerea hotărârii din 19 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că prin decizia Consiliului or. Durllești nr.5/4-10 din 29.05.1996 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ firmei „Foresta”, s-a dispus: a întări după firma „Foresta” un lot de pământ în mărime de 41,53 ari pentru auto parcare și 10,37 ari pentru cafenea-bar; s-a obligat d. Cotorobai, șeful firmei „Foresta” să încheie contractul de arendă a lotului de pământ în mărime de 41,53 ari pentru auto parcare și 10,37 ari pentru cafenea-bar până la 15 iunie 1996.

12. Potrivit informației referitor la modificările și completările în documentele de constituire, aprobate la Adunarea generală a firmei SRL „Foresta”, conform procesului-verbal nr.2 din 20.11.1997, în contractul de constituire și în Statut, s-a schimbat denumirea firmei în „Foresta-Fort”.

13. Instanța de apel a reținut că, prin cererea din 15 decembrie 2021, SC ”Foresta-Fort” SRL a solicitat Primăriei or. Durlești și Consiliului or. Durlești transmiterea terenului cu suprafața de 41,53 ari pentru auto parcare, conform deciziei nr.5/4-10 din 29.03.1996, emisă de Primăria și Consiliul local Durlești.

14. Instanța de apel a constatat că, respectiva decizie a fost executată parțial, doar în sensul atribuirii în locațiune a terenului de 10,37 ari, destinat activității de agrement (cafenea-bar), fiind transmis în posesia reclamantei terenul cu nr. cadastral 0121119.070, amplasat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Ștefan-Vodă 2/A. Respectiv reclamantul a cunoscut pe parcursul a 26 ani despre pretinsa neexecutare a deciziei nr.5/4-10 din 29.03.1996, emisă de Primăria și Consiliul local Durlești prin faptul că contractul de locațiune nu a fost încheiat.

15. În același timp, instanța de apel a reținut că SC ”Foresta-Fort” SRL nu a indicat și nici nu a argumentat care a fost motivul că administratorul SRL „Foresta” (la moment SRL „Foresta-Fort”), nu a întreprins acțiunile impuse prin pct. 2 al deciziei menționate și respectiv nu a executat inclusiv și obligațiunea de a încheia contractul de arendă în privința terenului cu suprafața de 41,53 ari pentru auto parcare, cu autoritatea publică competentă, în termenul stabilit prin decizia specificată supra, adică până la 15 iunie 1996, precum și nu a prezentat careva probe din care ar rezulta că până la 15 iunie 1996 a solicitat în modul stabilit autorității publice pârâte încheierea contractului de arendă în privința terenului cu suprafața de 41,53 ari, iar ultima ar fi refuzat.

16. Prin urmare, după expirarea termenului menționat expres în decizie, prin care anume d. Cotorobai, șeful firmei „Foresta” s-a obligat să încheie contractul de arendă a lotului de pământ în mărime de 41,53 ari pentru auto parcare până la 15 iunie 1996, instanța de apel a concluzionat că anume societatea reclamantă a manifestat dezinteres față de acest teren. Iar pasivitatea reclamantei timp de 26 de ani nu poate fi pusă pe seama Primăriei or. Durlești și Consiliului or. Durlești. Or, în prezent, condițiile și procedura de transmitere în locațiune a terenurilor este reglementată distinct, urmând a fi efectuată cu respectarea prevederilor art. 77 al Legii privind administrația publică locală, nr. 436 din 28.12.2006, și anume prin licitație publică, organizată în condițiile legii.

17. În final, instanța de apel a concluzionat că argumentele expuse de către SC ”Foresta-Fort” SRL în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar prima instanță - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate

aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 23 aprilie 2024, avocatul Alexandru Bot în interesele SRL „Foresta-Fort” declară recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

19. În motivarea recursului, invocă în esență argumente similare celor formulate în cererea de apel. Suplimentar, reține că instanța de apel a repetat raționamentele primei instanțe, fără a fi luate în considerație prevederile art. 139 alin. (3) Cod administrativ, potrivit cărora un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

20. Intervine cu prezentul recurs, întemeindu-1 pe prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) Cod administrativ, care reglementează că recursul este admis dacă hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

23. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

24. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 22 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.91).

26. Cererea de recurs a fost depusă la 22 aprilie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

33. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

34. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

36. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

37. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmerts c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Alexandru Bot în interesele SRL „Foresta-Fort”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc